

# SINETTI JA VAKUUS

*"Mutta se, joka lujittaa meidät yhdessä teidän kanssanne Kristukseen ja joka on voidellut meidät, on Jumala, joka myös on painanut meihin **sinettinsä** ja antanut Hengen **vakuudeksi** meidän sydämiimme." 2.Kor.1:21-22*

Paavali kirjoitti nämä sanat suuren ahdingon keskellä. Hän kertoi, miten Jumala oli pelastanut heidät suuresta kuolemanvaarasta ja miten monet ahdistukset olivat koetelleet heitä.

Paavaliilla oli kuitenkin jotain, jota suuresti ihailen. Kaiken kärsimyksen keskellä hän puhuu lohdutuksesta. Kuinka Jumalan Henki olikaan saanut vallata Paavalin sydämen ylistyksellä ja kiitoksella! Hän ei taipunut nurjuuteen, vaan tahtoi nähdä jumalisen lohdutuksen, toivon ja sen täyttymyksen, mikä on Kristuksessa.

Miten me kestäisimme vainoissa ja kuoleman vaaroissa? Voisimmeko mekin löytää lohdutuksen ja toivon siitä, miten runsaana kirkkaus tulee osaksemme siinä, missä Kristuksen kanssa kärsiminen? Muistatko, miten erään keran Paavali ja Silas ylistivät laulaen Jumalaa vankityrmässä? Siellä raskaitten kahleiden, kylmän kivilattian ja kirvelvien haavojen keskeltä kuuluu *"kiitos Jeesus!"* - Olisiko minusta siihen?

Miten voisimme iloita kärsimysten keskellä? Kuinka voisimme virittää ylistyslaulun - silloin, kun kaikki on inhimillisesti mennyttä ja rikkoontunutta? - Paavaliilla oli sydämessään sinetti, joka oli tietoisuutta jostain, joka on enemmän kuin inhimilliset ajatuksemme. Kun ajattelen uskoa Jeesukseen ja sen tuomaa kirkkauden toivoa, voin ymmärtää, että Jumala antoi uuden liiton sinetiksi oman Poikansa Jeesuksen Kristuksen. Tuo kallisarvoinen veren sinetti on luja ja pysyvä sinetti. Sitä ei murra synnin ja kuoleman valta. Se on ylitse kaiken! Se on toivo, joka kestää ikuisesta ikuisen! Siksi tämän ajan lyhyt kärsimys ei ole mitään sen kirkkauden rinnalla, mikä meitä odottaa.

Sitten Paavali puhui Hengen vakuudesta. Toisaalla hän kirjoittaa, miten Jumala todistaa meissä Henkensä kautta, että olemme Hänen lapsiaan:

*"Henki itse todistaa meidän henkemme kanssa, että me olemme Jumalan lapsia. Mutta jos olemme lapsia, niin olemme myöskin*

*perillisiä, Jumalan perillisiä ja Kristuksen kanssaperillisiä, jos keran yhdessä Hänen kanssaan kärsimme, että me yhdessä myös kirkastuisimme." Room.8:16-17*

Näitä asioita on hyvä muistaa kärsimysten ja koettelemusten aikoina. Koko Raamatun opetushan tähtää siihen, että turvautuisimme ja uskoisimme Jumalaan ja Hänen Poikaansa Jeesukseen Kristukseen. Hän on lupannut pitää meistä huolen ja siksi voimme luottaa Hänen lupauksiinsa. On totta, että mikään muu ei voisi varjella ja siunata meitä niin kuin Jumala sen tekee. Hän, joka on varsinkin uskovien vapahtaja, johtaa meidät ahdingosta vapauteen.

Luimme alussa Jumalasta, joka *"on painanut meihin sinettinsä ja antanut Hengen vakuudeksi meidän sydämiimme."* Tästä voimme ymmärtää myös, että sinetti ja vakuus sydämissämme ei ole meistä itsestään tulevaa, ponnisteluiden ja ajatusten voimalla syntyvää olotilaa. *"Hän antaa"* - toistuu usein Raamatun lehdillä. Hän antaa *kaiken, mitä elämiseen ja jumalisuuteen tarvitaan.* Hän puettaa vanhurskauteen, eli pelastukseen ja Hän antaa armon lunastuksen ja sovituksen kautta. Hän on itse maksanut ylen kalliin hinnan, että meillä *olisi elämä ja olisi yltäkylläisyys.* (Joh.10:10) On lohdullista tietää ja elää todeksi se tosiasia, että Hän on elämän antaja, sen ylläpitäjä, sen sisälön tuoja ja *Hänessä on myös ainut toivo tulevaisuudesta ja toivosta!*

Kun siis saamme Jeesuksessa tämän kaiken, asettakaamme koko elämämme Hänen varaansa. *Hän on tie, totuus ja elämä* - siis kaikki, mitä tarvitsemme! On suurenmoista nöyryä ja tulla Hänen alamaisuuteensa, hyljätä omia mielihaluja ja katsella Hänen kasvojensa kirkkautta. Mitä enemmän olemme Hänessä, ja mitä enemmän Hän saa kasvaa meissä, sitä enemmän koemme Paavalin tavoin iloa ja riemua elämämme keskellä. Opimme näkemään asioita oikeassa valossa ja ennen kaikkea Jumalan näkökulmasta. - *Kyllä Hän luojanamme täysin tietää, mitä elämäämme tarvitsemme.*



*"Mutta muistakaa entisiä päiviä, jolloin te, valistetuiksi tultuanne, kestitte monet kärsimysten kilvoitukset, kun te toisaalta olitte häväistysten ja ahdistusten alaisina, kaikkien katseltavina, toisaalta taas tulitte niiden osaveljiksi, joiden kävi samalla tavalla. Sillä vankien kanssa te olette kärsineet ja ilolla pitäneet hyvänänne omaisuutenne ryöstön, tietäen, että **teillä on parempi tavara, joka pysyy.** Älkää siis heittäkö pois uskallustanne, jonka palkka on suuri. Sillä te tarvitsette kestäväisyyttä, tehdäksenne Jumalan tahdon ja saadaksenne sen, mikä luvattu on. Sillä 'vähän, aivan vähän aikaa vielä, niin tulee hän, joka tuleva on, eikä viivyttelä; mutta Minun vanhurskaani on elävä uskosta, ja jos hän vetäytyy pois, ei Minun sieluni mielisty häneen'. Mutta me emme ole niitä, jotka vetäytyvät pois omaksi kadotukseksi, vaan niitä, jotka uskovat sielunsa pelastukseksi."*

*Hebr.10:32-39*

Poimin Lukemastamme sanat: *"teillä on parempi tavara, joka pysyy."* - On lohdullista omistaa sydämessä aarre, jota mikään mahti ei voi ryöstää sieltä pois. Jeesus sanoi: *"Sinä olet valinnut hyvän osan, eikä sitä oteta sinulta pois."* (Luuk.10:42) - toisaalla Jeesus opetti aarteesta, jota *koi ja ruoste ei raikaa.* (Matt.6:20) - *"Missä on sydämesi"* -ajatus auttaa meitä kiinnittämään katseemme pysyvämpiin ja kestävämpiin asioihin.

*"Sillä missä sinun aarteesi on, siellä on myös sinun sydämesi."*

*Matt.6:21*

Tämä maailma katoaa ja tuhoutuu, mutta uskovat saavat nostaa katseensa, sillä meitä odottaa kirkkauden toivo! - *"Älkää siis heittäkö pois uskallustanne, jonka palkka on suuri!"*

*"Älkääkä saattako murheeliseksi Jumalan Pyhää Henkeä, joka on teille annettu **sinetiksi** lunastuksen päivään saakka. Kaikki katkeruus ja kiivasuus ja viha ja huuto ja herjaus, kaikki **pahuus olkoon kaukana teistä. Olkaa sen sijaan toisianne kohtaan ystävällisiä, hyväsydämiisiä, anteeksiantavaisia** toinen toisellenne, niin kuin Jumalakin on Kristuksessa teille anteeksi antanut."* Ef.4:30-32

Pyhä Henki on siis annettu sinetiksi sydämiimme Jeesuksen tuomasta pelastuksesta. Jeesuksen sovitustyön kautta meillä on oikeus tulla Jumalan lapsiksi ja lupauksen mukaan Hän antaa Pyhän Hengen niille, jotka sitä anovat. (Luuk.11:13)

*"Koskeeko sitten tämä autuaaksi ylistäminen ainoastaan ympärileikattuja, vai eikö ympärileikkaamattomiakin? Sanomemehan: "Aabrahamille luettiin usko vanhurskaudeksi". Kuinka se sitten siksi luettiin? Hänen ollessaanko ympärileikattuna vai ympärileikkaamatonna? Ei ympärileikattuna, vaan ympärileikkauksen merkin sen **uskonvanhurskauden sinetiksi, joka hänellä oli** ympärileikkaamatonna, että hänestä tulisi kaikkien isä, jotka ympärileikkaamattomina uskovat, niin että vanhurskaus heillekin luettaiisiin." Room.4:9-11*

Tässä puhuttiin "uskonvanhurskauden sinetistä," joka luettiin Aabrahamille pelastukseksi. On ilo tietää, että sydämen **usko Jeesukseen on se sinetti**, jonka Pyhä Henki vahvistaa meissä. Ei siis ulkoiset teot, ympärileikkaukset, kasteet, (Gal.3:26-27) sakramentit yms. ole pelastuksen ytimessä, vaan **sydämen usko Herraan Jeesukseen** Kristukseen! Vaikka uskonvaellukseen

sitten kuuluvatkin kuuliaisuuden askeleet, ne ovat kuitenkin vain **vaatteita**, jotka **puetaan uskolle**. Uskonnolliset rituaalit ovatkin kuin esille laitettuja vaatteita, kauniita kyllä katsella, mutta taistelun ja kilvoituksen päivänä pelkät vaatteet ja kulissit eivät riitä. **Tarvitaan ruumis, eli sisältö** vaatteisiin. Tarvitaan **uskonelämä**, joka on syntynyt **Jumalan Pojan sanoista**.

*"Usko tulee siis kuulemisesta, mutta kuuleminen Kristuksen sanan kautta." Room.10:17*

Sinetti ja vakuus sydämässämme on se kokonaisuus, minkä Jumalan tunteminen ja usko Jeesukseen tuo sydämiimme. Jumala kyllä osoittaa ja vahvistaa sitä uskoa ja tietoisuutta, että olemme Hänen lapsiaan. Yksi lohdullisia ja rohkaisevia asioita on kokea ihmeellinen johdatus elämän asioiden keskellä, joka vahvistaa ja kertoo meille Jumalan lapseuden asemaa.

*"Sillä kaikki, joita Jumalan Henki kuljettaa, ovat Jumalan lapsia." Room.8:14.*

Halutessamme todistuksen siitä, että olemme Hänen lapsiaan, voimme rukoillen pyytää johdatusta matkamme varrella. Onhan lupaus myös siitä, että *kulkiessamme rukoillen, Hän johtaa meitä.* (Jer.31:9) - Johdatuksen ja ihmeellisen Jumalan avun kohtaaminen elämän keskellä, rohkaisee ja kasvat-  
taa uskoa ja luottamusta. Tässä uskossa on hyvä ojentautua kuuliaisuutta kohti, luottaen yhä enemmän huolenpitoon, minkä Hän on luvannut.

~ Kiiitos Jeesus, että Sinä olet pelastajani ja lunastajani!  
Kiiitos syntien anteeksiannosta ja suuresta armostasi!  
Jeesus, puhdista sydämeni, anna Pyhän Hengen täyttää minut!  
Johdata tänään askeleitani!  
Auta minua, niin olen autettu.  
Paranna minut, niin olen parannettu!  
Kiiitos Jeesus, että elämäni saa olla Sinun käsissäsi ja Sinä pidät minusta huolen. ~  
- Aamen -

